

ad § 4.

Jfr. Commissionens Udkast §§ 19, 20, 21 og 22. Som det af bemeldte § 20 vil erfares, har Commissionen foreslaaet de i Lov af 29de December 1857 § 19 jfr. Lov af 4de Januar 1861 §§ 6 og 7 indeholdte Forbud mod Nalevaadfiskeri i de saakaldte laasede Bænde betydeligt indskrænkede, og den har i Anmærkningerne til den nævnte Paragraph herfor paa-beraabt sig Grunde, hvilke man ganske har kunnet tiltræde, men som derhos synes at maatte lede til fuldstændigt at ophæve bemeldte Forbud, der har forvoldt megen Ulempe og stedse har mødt stærk Modstand hos Fiskerne. De Hensyn, der have foranlediget Commissionen til at foreslaae Forbudet fremdeles bibeholdt i nogle enkelte Dele af Fjorden, nemlig befyrgtet Forskyrrelse af andre Arter af Fiskeri eller Beskyttelse af rent particulære Interesser, synes i sig selv kun at være af ringe Betydning og kunne formentlig ialtfald ikke komme i Betragtning ligeoverfor de vægtige Grunde, der ere anførte mod de herhen hørende Bestemmelser i den for Tiden gjældende Lovgivning. I det foreliggende Udkast ere disse Bestemmelser derfor foreslaaede aldeles ophævede.

ad § 5.

Angaaende denne Bestemmelse, der gaar ud paa at tillade Brugen af tvende Redflaber, der ifølge Lov af 29de December 1857 § 35 hidtil have været forbudte, henvises til hvad Commissionen har bemærket ad §§ 23 og 24.

I Sammenhæng hermed turde det iøvrigt være at bemærke, at man ikke har kunnet samstemme med Commissionen, forsaavidt den af sit Udkast har udeladt Bestemmelsen i Lov af 29de December 1857 § 38, der bemyndiger Regjeringen til at tillade Brugen af Redflaber, der ikke ere hjemlede ved den gjældende Lovgivning, saafremt de befindes uskadelige for Fiskeriet, en Bestemmelse, hvis Hensigtsmæssighed turde være ligesaa ivånesaldende som den Uleilighed og det Besvær, der vilde blive en Følge af at Lovgivningsmagten skulde sættes i Bevægelse, hvergang der blev Spørgsmaal om at indføre et nyt, det være sig nok saa ube-

tydeligt eller nok saa simpelt Fiskeredskab. Herom henvises iøvrigt til Commissionens Bemærkninger ad § 37.

ad § 7.

Angaaende Tidsbestemmelsen for det heromhandlede Fiskeri har der i Commissionen hersket Meningsulighed, (jfr. dens Bemærkninger ad § 25) idet Majoriteten har forment, at samme burde være forbudt i Tiden fra den 15de Marts til den 15de Mai, i hvilket Tidsrum en af de i Limfjorden vigtigste Flynderarter, Skruppen, er af en saa slet Bestaffenhed, at den ikke skal kunne bruges som Fødemiddel og derfor efter Majoritetens Formening ei heller bør tillades fanget til ingen Nytte, medens en Minoritet, for at beskytte Nalevaadfiskeriet, har foreslaaet, at Forbudet skulde omfatte Tidsrummet fra den 15de Mai til den 1ste October, og en anden Minoritet endelig har anbefalet ganske at frigive dette Fiskeri. Da det er et af de Principer, der ligge til Grund for den herhen hørende Lovgivning, at der ved særegne Beskyttelsesmidler kun bør værnes om Fiske- yngelen, men derimod ikke om den vøgne Fisker, selv om den er af ringe Bestaffenhed, dog muligen vil kunne bruges og affættes med nogen Fordeel, har man ikke tvøvet at burde følge Majoriteten i den heromhandlede Henseende, og da man derhos ganske kan tiltræde hvad af Majoriteten er anført mod at indskrænke dette Fiskeri for Nalevaadfiskeriets Skyld, har man med den sidstnævnte Minoritet ment at burde foreslaae, at Flynderfiskeriet tillades drevet hele Aaret rundt.

ad § 9.

Angaaende Grunden til den her foreslaaede Bestemmelse, der kun tilsigter at tydeliggjøre hvad der maa antages alt at have været Meningen med Udtrykkene i de citerede Paragrapher i Loven af 1857, henvises til hvad Commissionen i Bemærkningerne ad § 15 har anført.

ad § 11.

Herom henvises til Commissionens Bemærkninger ad § 20 samt §§ 38 og 39.